

PERSBERICHT

Opening: 14 September 2017, 17:00

Data: 15 september t/m 12 november 2017

Curatoren: Katia Krupennikova & Inga Lāce

Framer Framed presenteert *It Won't Be Long Now, Comrades!*, een groepstentoonstelling die samenvalt met de 100e verjaardag van de grote socialistische Oktoberrevolutie in Rusland. Geografisch gezien richt de tentoonstelling zich op landen die direct beïnvloed zijn door de Oktoberrevolutie (en het daarop volgende communistische regime). *It Won't Be Long Now, Comrades!* verkent de mogelijke emancipatorische kracht van revolutie en verzet in deze postcommunistische regio's – vaak in het licht van de complexe geschiedenis van deze gebieden.

Vandaag de dag is er veel scepsis ten opzichte van revoluties – men gelooft dat ze gedoemd zijn om te falen, of dat ze bepaalde situaties verergeren. In deze tentoonstelling wordt de gebruikelijke focus op dit falen vermeden. In plaats daarvan wordt gekeken naar de vaak als vanzelfsprekend beschouwde rechten die in de revoluties van het verleden hard bevochten zijn, en de potentie van revoluties in het heden om toekomstige verandering teweeg te brengen. Ook vormt de tentoonstelling een verkenning van de moeilijke maar belangrijke taak van zelforganisatie en het overbruggen van verschillende strijdpunten en meningen bij het opzetten van politiek-maatschappelijke burgerinitiatieven.

Zogenaemde 'postcommunistische' gebieden hebben in de loop van de 20ste eeuw te maken gekregen met veelvoudige, snelle veranderingen in regime- en staatsvorming. Plotselinge verschuivingen van het communisme naar het ongebreidelde neoliberale kapitalisme en later naar nieuwe, meer hybride vormen hebben geleid tot een snelle verandering in nationale waarden en ideologieën. Dit kan mogelijk als leermiddel dienen en alternatieven opwerpen voor het huidige Westerse neoliberalisme. Door de geschiedenis en huidige situaties van verschillende

postcommunistische landen te verkennen, proberen de kunstenaars en curatoren van *It Won't Be Long Now, Comrades!* antwoord te krijgen op een reeks relevante politieke vragen. Hoe organiseer je politieke besluitvorming van onderop? Waar ligt de politieke macht, en hoe kan deze (opnieuw) worden opgeëist? Hoe kunnen verschillende, soms tegenstrijdige meningen op een gelijkwaardige manier onderdeel worden van een revolutionair idee, waarbij verschillende complexe en urgente standpunten worden gecombineerd? Wat kunnen we van het verleden leren over de revolutionaire mogelijkheden van vandaag de dag?

DEELNEMENDE KUNSTENAARS

Željka Blakšić aka Gita Blak, Irina Bucan, Gluklya / Natalia Pershina-Yakimanskaya, Nikita Kadan, Tigran Khachatryan, Andreja Kulunčić, Marge Monko, Nikolay Oleynikov, Agnieszka Piksa, Karol Radziszewski, Mykola Ridnyi, Tereza Stejskalová en Zbyněk Baladrán

Noties rond macht, politieke daadkracht en gelijke vertegenwoordiging van gemarginaliseerde groepen in de samenleving vormen het onderwerp van het werk van Željka Blakšić, Marge Monko, Karol Radziszewski en Tigran Khachatryan, evenals van het onderzoeksproject van Tereza Stejskalová en Zbyněk Baladrán. Met eenzelfde insteek herinneren Agnieszka Piksa en Gluklya ons eraan dat verzet verschillende vormen kan aannemen, en dat het soms een inherent onderdeel van het dagelijks leven is. Het meerjarige multidisciplinaire onderzoeksproject *Creative Strategies* van Andreja Kulunčić komt voort uit zowel een theoretische als praktische aanpak en draait om de politieke zelforganisatie van gemeenschappen.

Voor Nikolay Oleynikov staat opstand gelijk aan liefde, en is de opwinding van de revolutie vergelijkbaar met sensuele opwinding; het maakt oude manieren van leven onmogelijk en opent de deur voor het nieuwe en ongekende. Irina Bucan adresseert de rol van hoop in relatie tot de utopische verbeelding en de mogelijkheid van sociale verandering - in haar film *It is now a matter of learning hope* worden teksten van historische utopische denkers geciteerd tegen de achtergrond van één van de onvoltooide projecten van de Roemeense dictator Nicolae Ceaușescu. Mykola Ridnyi's nieuwste film *Grey horses* verkent de controverse rond de constructie van historisch geheugen en de verheerlijking van historische figuren in relatie tot huidige politieke agenda's. Tot slot onderzoekt Nikita Kadan manieren om de prestaties van nieuwe samenlevingen te bestendigen, door de nadruk te leggen op de begrippen verantwoordelijkheid en zorg.

De titel van de tentoonstelling komt van *Ninotchka*, een Hollywood komedie uit 1939 waarin het saaie, grijze communistische bestaan wordt bespot in vergelijking met de glitter en glamour van het kapitalisme. Met de zin *It Won't Be Long Now, Comrades!* reflecteert de protagonist van de film, Nina Ivanovna Yakushova (*Ninotchka*) op de crisis van het kapitalistische systeem. Op eenzelfde manier, herinneren de kunstenaars in deze tentoonstelling ons eraan dat politieke verandering mogelijk is, en pleiten zij om de strijd voor inclusieve, bottom-up alternatieven voor neoliberalisme voort te zetten.